

Ivar Forsling skriver i Svensk Tennis 1938

Somrarna 1890-1893 tillbragte författaren på det natursköna Dalarö. Min första tanke, när jag kom dit, var att söka väcka intresse för min älsklingshobby bland den stora mängd av ungdomar, som där tillbragte sin semester. Efter att ha gjort en rekognosering av "terra incognita" fann jag snart, att den natursköna s.k. Schweizerdalen bjöd ingalunda oövna förutsättningar för iordningsställandet av en tennisplan.

Till en början arbetade jag ensam för att med kratta befria marken från kvistar och löv och sedan med spade och hacka för att jämna marken. Samtidigt med detta gjorde jag flitiga besök hos för mig fullkomligt okända familjer, där jag visste, att det fanns ungdom; som kunde värvas för saken. Föret var synnerligen tungt i början, och jag skall aldrig glömma den mängd besynnerliga frågor, som framställdes av ansvarskännande föräldrar, rörande den okända sporten: "Är det mycket dyrt", "Är det hälsovådligt", "Kunna damer även deltaga", "Spelar Ni om pengar" etc. voro icke ovanliga frågor som jag måste besvara.

Motgångar och svårigheter äro emellertid till för att övervinnas. Nät, bollar och rackets, av kvalité, som nutidens kräsna tennisspelare ej skulle gilla, inköptes. Mina instruktioner angående spelet mottogs synnerligen välvilligt, litet var ville "försöka att spela" och snart var intresset stort, anslutningen likaså. På detta sätt fortsatte spelet under de fyra somrar jag tillbragte på Dalarö under ständigt växande intresse och anslutning.

Bland spelare från Dalarö, som då redan visade stora anlag för spelet vill jag nämna, Jur stud Lars Levertin och Cosna Ankarsvärd, Ivan Nordvall, stud Sten Norselius och ing Thelander; fröknarna Katinka och Ada Beskow, Anna och Olga Berg, Hulda Löwenadler, Jenny Bonnier, Agnes och Gerda Skogman, Greta Lundstedt och fröknarna Ellen och Gerda Fogelmark. Planen undergick årligen små förbättringar och såväl antalet spelare som spelstyrkan ökades märkbart och hastigt.

Smittade av spelets tjusning hade några skolpojkar på egen hand börjat spela tennis. En synnerligen anspråkslös liten gräsplan i närheten av s.k. kråkslottet apterades till tennisplan, och rackets och bollar inköptes från Gemla leksaksaffär i Stockholm. Bland de pojkar som på detta vis upplevde sina helt säkert roligaste stunder på Dalarö, vill jag nämna åtminstone två: Gunnar Setterwall och Otto Forsell – namn som senare skulle låta tala om sig i tenniskretsar. På den plats, där den första, den primitivaste men kanske minnesrikaste planen iordningställdes, finnas nu tvenne förstklassiga planer som vittna om att de gamla tennistraditionerna upprätthållas på Dalarö.